

avisen

I dette nr:

Et nyt hold bistandsværger klar

Temadage

Bistandsværgers hverdag

Ned med tvang

God varetagelse af anbringelsesdom

Svar fra Justitsministeriet

UDGIVER

Landsforeningen af Patient-
rådgivere og Bistandsværger
i Danmark, LPD

ANSVARSHAVENDE REDAKTØR

Erik Dahlgaard
erikdahlgaard@live.dk

Indhold fra LPD-avisen må citeres
med angivelse af kilde jf. lov om
ophavsret.

Avisen modtager gerne mate-
riale, men påtager sig intet ansvar
for indsendt materiale. Avisen
forbeholder sig ret til at forkorte/
redigere i indsendt materiale.

LAYOUT OG TRYK

Mark/Storm grafisk

Avisen udkommer
4 gange årligt
Oplag: 1400

Materiale sendes til
erikdahlgaard@live.dk

WWW.LPD-INFO.DK

Leder

LPD holdt i februar internat kursus for 40 nyansatte bistandsværger fra fle-
re politikredse. Blandt kursisterne var mange yngre mennesker som vil på-
tage sig, at arbejde med styrkelse af retssikkerheden for udsatte borgere,
som begår lovovertrædelse, og dermed får en såkaldt foranstaltningsdom.
Det var meget inspirerende og positivt at være til stede på dette kursus.
Deltagerne imellem var der en masse gejst og god energi, hvilket gjorde
det til en fornøjelse, at undervise, og understøtte kurset. Deltagerne "holdt
sig til" med gode spørgsmål og lyst til diskussion i den del af undervisnin-
gen, der forløb som rollespil.

Selv når vi gennemgik det støvede juridiske stof på området, var der enga-
gement. Viden om de juridiske forhold i bistandsværgens funktion er vig-
tigt for, at vi kan udfylde rollen til gavn for vores klienter.

På baggrund af oplevelsen med de nyansatte bistandsværger kan vi se et
begyndende generations skifte i vores kreds. Det er godt at se, at der i sam-
fundet kan findes gode ildsjæle som vil gå ind og løse en opgave for en
udsat gruppe, selvom det ikke er aflønningen der er i første prioritet.

Jeg tror vi på den måde kan sige, at LPD ser på fremtiden med fortrøstning.
Det ser ud til at der kan findes nye kompetente bistandsværger og patient-
rådgivere, efterhånden som vores ældre ønsker at stoppe.

I avisen er der indtryk fra kurset, ligesom en af vores nye bistandsværger,
Dorthe Skarsholt har skrevet en god artikel om hendes start som bistands-
værge.

Bestyrelsen i LPD pr. 13.10.2014**Fungerende formand**

Jan Labusz
Chr. Hansensvej 27
4300 Holbæk
Fastnet 59 44 15 28
Mobil 40 56 15 77
jan_labusz@hotmail.com

Næstformand

Susan Lundgreen
Tårup Byvej 13
5871 Frørup
Telefon 20 20 54 84
nasus.een@gmail.com

Kasserer

Mogens Michaelsen
Strandvej 2
4862 Guldborg
Mobil 23 46 19 75
momiguld@gmail.com

Sekretær, redaktør

Erik Dahlgaard
Christiansgade 1A
7500 Holstebro
Telefon 30 62 81 93
erikdahlgaard@live.dk

Bestyrelsesmedlem

Kirsten Ø. Andersen
Erantisvej 5
4520 Svinninge
Telefon 23 80 60 71
kisfab@msn.com

Bestyrelsesmedlem

Inge Lise Lund
Høgevænget 7
5610 Assens
Telefon 26 21 50 25
ingeliselund1@gmail.dk

Bestyrelsesmedlem

John Ahlfors
Døjringe Huse 5
4180 Sorø
Fastnet 57 80 66 88
Mobil 24 94 50 54
ahlfors@os.dk

Regnskabskontrollant

Poul Mødekjær
Lyshøj Allé 1, st. tv.
2500 Valby
Telefon 36 30 23 98

Regnskabskontrollant

suppleant
Shiv Kishore
Sallingvej 27, st. th.
2720 Vanløse
Fastnet 43 64 31 02
shiv1908@gmail.com

Indhold

Nedbringelse af tvang

Nedbringelse af tvang har fokus for tiden, såvel fagligt som politisk. I den forbindelse har LPD's kursusudvalg suppleret med undertegnede deltaget i national konference om nedbringelse af tvang i psykiatrien 9.- 10. marts 2015 i Nyborg.

Her evaluerede man på landsplan resultater fra et flerårigt projekt, finansieret af midler fra satspuljen; Det nationale gennembrudsprojekt.

På konferencen var inviteret specialister fra Island, England og Canada som bidrog med deres viden og erfaring på området, ligesom de bidrog til diskussion i panel og workshops.

Deltagelse i konferencen giver LPD's kursusudvalg inspiration til vores egne kurser og mulighed for at knytte gode kontakter til fagfolk på området.

Se artikel om konferencen inde i avisen.

Temadage

Årets temadage med landsmøde er denne gang placeret på Fyn, nemlig på Fjeldsted Skov Kro, Ejby.

På temadagene tages fat på relevante spørgsmål, denne gang med vægt på nedbringelse af tvang. Emnet kan være dags aktuelt, da der i foråret er en ny psykiatrilov på vej, som skal understøtte arbejdet med en reduktion af tvang i psykiatrien. Vi håber at mange i vores kreds vil sætte denne weekend af, så vi mødes i Fjeldsted.

Program og tilmelding fondes i avisen, ligesom tilmelding kan ske på LPD-info.dk

Hermed ønskes alle god læselyst .

*Erik Dahlgaard
Redaktør*

Et nyt hold bistandsværger klar..... 4-5

Temadage 6-7

Formandens hjørne 8-10

Bistandsværgers hverdag 11

Ned med tvang 12-14

*God varetagelse
af anbringelsesdom..... 15-17*

*Svar og spørgsmål
til og fra Mogens Michaelsen 18-19*

Svar fra Justitsministeriet..... 20-25

Kontingent..... 26

Forsidefoto
Dorthe Skarsholt

Et nyt hold bistandsværger klar

Kursus i Struer for nyansatte bistandsværger og patientrådgivere

I februar holdt LPD kursus for 40 nyansatte, fortrinsvis bistandsværger i Struer. Undervisningen på dette kursus blev varetaget af medlemmer af LPD's bestyrelse, især var det Mogens Michaelsen, mangeårigt bestyrelsesmedlem og alders præsident, som trak et stort læs med undervisning i de juridiske områder.

Kurset fik god evaluering, der var tilfredshed med niveauet, placeringen og faciliteterne i Struer, hvor det blev holdt på Struer Grand Hotel.

Her kommer indtryk fra nogle af deltagerne:

Orla Kaas

Jeg deltager i Kurset, da jeg har tiden og kender til området. Jeg er lærer, og har erfaring med at arbejde med socialt udsatte børn og unge. Herunder blandt andet unge med diagnoser indenfor autisme spektret, samt border line. Jeg er ikke i gang endnu, men vil søge ansættelse som bistandsværger og patientrådgiver. Kurset har øget min appetit på, at komme i gang med opgaven. Jeg finder videns niveauet højt blandt kursets deltagere, og jeg håber herigennem at bygge et netværk, som jeg efterfølgende kan støtte mig til. Dette vægter jeg højt.

Amdi Møller.

Jeg har fungeret som advokat i mange år, og har altid vægtet at hjælpe socialt udsatte igennem mit virke. Jeg har således igennem årene været aktiv i en del sammenhænge af frivilligt arbejde; Kirkens Korshær, Y-mens club, ligesom mine kolleger ofte har jeket med, at mit advokat kontor mere var et socialkontor. Dette tager

jeg som en hæders betegnelse. Jeg læste om kurset i LPD avisen.

Jeg finder det faglige niveau på kurset godt, med struktureret undervisning. Faciliteterne på Grand Hotel Struer finder jeg ligeledes meget gode.

Martin Westy Løvendahl

Min motivation for at gå ind i arbejdet som bistandsværge er. At hjælpe udsatte borgere. Jeg er liste bistandsværge i Århus, og har nu en klient. I det civile liv er jeg erhvervsjurist, desuden er jeg aktiv i en boligforening, hvor jeg hjælper lejere med deres rettigheder. Jeg har ikke noget stort forhåndskendskab til det psykiatriske område, men kender

en del til udsatte borgeres vilkår. På kurser håber jeg at komme i kontakt med kolleger med praksis erfaring på området, som jeg kan netværke med. Jeg synes at området bør have støtte bevågenhed fra bevillings giverne end det er tilfældet nu.

Susanne Staun

Min interesse for at blive bistandsværge stammer fra mit arbejde, hvor jeg som socialrådgiver har arbejdet med psykiatri, kriminelle i Kif og et fængsel. Jeg arbejder nu i

et jobcenter, hvor jeg har flex job området som min funktion. Jeg blev ansat som bistandsværge i efteråret 2014, og venter på min første beskikkelse. Jeg møder arbejdet med åbent sind, og synes kurset i Struer har været relevant, med passende niveau. Jeg er top motiveret for at komme i gang som bistandsværge.

Dorthe Skarsholt

Jeg blev ansat i efteråret 2014 og har ikke fået min første beskikkelse endnu. Jeg blev opmærksom på jobbet via et link, som jeg fik fra en ven på face book. Jeg er so-su assistent

og arbejder med udsatte borgere på et geronto psykiatrisk afsnit. Jeg forventer gennem kurset i Struer, at blive fagligt klædt på til de kommende opgaver, her finder jeg undervisningen relevant og vedkommende for mig. Efter dette interview har Dorthe fået sin første klient, hvilket hun skriver om andetsteds i avisen.

Temadage på Fjeldsted Skov Kro, Store Landevej 92, 5592 Ejby

Dato:	Sted:	
29. til 31. maj	Fjeldsted Skov Kro Store Landevej 92 5592 Ejby	Programændringer forbeholdes.
Fredag den 29. maj	Aktivitet	Underviser
17:00-18:00	Indkvartering/velkomst	Kursusledelsen
18:15-19:45	Middag	
19:50-20:10	Velkomst og orientering om kurset	Kursusledelsen
20:10-22:00	Erfaringsudveksling - Etikspil	
22:00-?		
Lørdag den 30. maj	Aktivitet	Underviser
8:00 -09:00	Morgenmad	
9:00 -12:00	Nedbringelse af tvang og reduktion af beroligende medicin til ældre udad-regerende patienter - kan det lade sig gøre?	Bjarne Lehmann
12:00-13:30	Frokost	
13:30 - 14:45	Den grimme mønsterbryder	Jeanette Juul Quaade
14:45 -15:15	Kaffe/te pause.	
15.15	Hvad står SIND for? Debat.	Jeanette Juul Quaade/Jan Labusz
16.00	SINDS rolle i Patientklagenævnet.	
16:00-18:00	Ned med tvang! Kan al tvang undgås?	Lykke Pedersen
18:30-20:00	Middag	
20:00 - ?	Socialt samvær	
Søndag den 31. maj	Aktivitet	Underviser
08:00-09:00	Morgenmad	
9:00 - 10:00	LPDs hjemmeside. Elektronisk korrespondance med Statsanklageren og Patientklagenævn. Opfølgning på tidligere indslag/forslag til emner og kommende kurser.	Mogens Michaelsen Jan Labusz
10:00-10:30	Evaluerings/kørsel.	
10:30-10:45	Pause/Tjek ud	
10:45-12:30	Landsmøde - Dagsorden iht. Vedtægter.	
12:30-13:30	Frokost	
	Afrejse	Tak for denne gang!

TEMADAGE

Patientrådgivere og bistandsværger

**Kurset finder sted: Fjeldsted Skov Kro,
Store Landevej 92,
5592 Ejby**

Tilmelding:

9. til 31. maj

Mogens Michaelsen
Strandvej 2
4862 Guldborg, - eller send gerne pr mail:
momiguld@gmail.com

Navn _____

Adresse _____

E- mail _____

Telefon _____

Medlemsnr. _____

Ankomst:

den _____

Afrejse:

den _____

Jeg er:

- ☐ patientrådgiver
☐ bistandsværger
☐ andet

Jeg forventer at køre selv og har plads til _____ i bilen.

- ☐ Jeg ønsker overnatning
☐ Jeg ønsker ikke overnatning
☐ Jeg ønsker kun overnatning fredag til lørdag
☐ Jeg ønsker kun overnatning lørdag til søndag

Jeg har følgende kostønsker:

Øvrige bemærkninger (evt. om samboende med en anden deltager mv.):

Der ydes kørselsgodtgørelse efter statens regler (lave takst på 2,05 kr.). Udgift til broen dækkes kun ved originalbillet (ej brobizz)

Da det er "først til mølle" princippet og vi kun har et begrænset antal pladser skal tilmelding foregå temmelig hurtigt.

Seneste tilmelding ??????????

Har man ikke modtaget bekræftelse på sin deltagelse senest en uge før kurset, ret da henvendelse til kursusudvalget.

Se også www.LPD-info.dk

Formandens hjørne:

Så kom der atter sol over Danmark, og sommeren nærmer sig med hastige skridt. Lige så hurtigt nærmer LPDs landsmøde med temadage sig. Lige som solen varmer, så varmer alle de tilkendegivelser, som LPDs bestyrelse har modtaget fra medlemmerne og det være sig såvel nye medlemmer, som nuværende men også tidligere medlemmer, som er kommet tilbage som betalende

medlemmer, efter den nuværende bestyrelse er kommet til. Således havde LPD allerede i januar måned 57 medlemmer, der havde betalt kontingent, og i skrivende stund strømmer indmeldelserne stadig ind, hvilket er glædeligt, idet flere af indmeldelserne er fra udmeldte medlemmer, som havde meldt sig ud under tidligere bestyrelse. Dette har bevirket, at vi allerede i marts måned havde et medlemstal, som var på ca. 115 procent af sidste års medlemstal. Dette glæder selvfølgelig, den siddende bestyrelse og vi synes ikke, det er urimeligt, man er medlem af LPD, hvis man har et virke som bistandsværge eller patientrådgiver, idet der serviceres inden for arbejdsområdet, støttes i private sager og holdes kurser, som ud over selve kurset giver deltagerne mulighed for erfaringsudveksling og dannelse af diverse samarbejdsrelationer og grupper. Alt dette for et kontingent på kun årligt 350 kr., som ikke er steget så lang tid, jeg kan huske tilbage.

LPD er i kontakt med Det Grønlandske Hus, som varetager bistandsværge området for de Grønlandske borgere, som ender i Syddanmark som følge af en foranstaltnings dom. Vi vil sætte os sammen og se om vi kan hjælpe hinanden i arbejdet, til fælles gavn. På denne måde kan de bevilligede midler til uddannelse og information anvendes endnu mere effektivt.

Da der i Danmark er mange pårørende bistandsværger, som ikke kender til LPDs eksistens, ser vi også gerne, at disse finder vej til LPD, da vi finder, at alle bistandsværger og patientrådgivere bør uddannes, inden de påbegynder et af disse job. LPD har så også den opfattelse, at en bistandsværge skal være professionel og ikke et familiemedlem generelt, idet det ofte er svært at rådgive et familiemedlem profes-

sionelt, uden der kommer familierelationer på tværs, og en professionel vil give ens nære en bedre hjælp, og man stadig væk kan samarbejde i en eller anden grad med patientens tilladelse. Dette har vi erfaring med er den bedste løsning i en ofte vanskelig situation.

Ydermere er det en fordel, hvis alle kommer på kursus, således at en familiebistandsværge kan uddanne sig og også påtage sig andre patienter og ansøge om at blive listebistandsværge til gavn for andre, hvis nu dette job, har givet lyst til mere. I få tilfælde kan et familiemedlem godt fungere som bistandsværge for eget familiemedlem, men vi ser oftest, at pårørende bistandsværger henvender sig til LPD for hjælp, da de er gået trætte i opgaven og ikke ved, hvordan sagen skal tackles professionelt og ikke ved tilstrækkeligt om lovgivningen i forhold til rettigheder, hvor de efterfølgende bliver meget glade, når deres nære har fået en listebistandsværge, og de nu har fået et bedre forhold til deres familiemedlem, som nu får professionel rådgivning, hvor familiemedlemmet stadig kan være med i beslutninger omkring, hvad der skal tages stilling til efter aftale med deres nære. Det sker dog også, at klienten føler det som en befrielse, at der nu er professionel rådgivning, og de nu kan få et normalt forhold til deres familiemedlem, uden der kommer dilemmaer i forhold til uenighed, fortrolighed med videre. Det er glædeligt, at nogle politikredse nu som fast kutyme sender et brev ud til alle nyansatte bistandsværger, hvor der oplyses om LPDs eksistens, således at de nye bistandsværger selv kan vælge om, de vil henvende sig til LPD for at komme på kursus og blive medlem for rådgivning.

Men stadigvæk er der et gråzoneområde, idet der er bistandsværger, som blev ansat på et tidspunkt, hvor politikredsene ikke sendte besked ud om mulighed for uddannelse og medlemskab for rådgivning, og det ville være ønskeligt, om alle politikredse havde samme procedure med hensyn til at oplyse alle nye bistandsværger om, hvilke muligheder der er for at organisere sig og få uddannelse. En uddannelse, som vi skal huske på, er Justitsministeriets ansvar ifølge lovgivningen.

LPD afholdt i februar et begynderkursus for nye medlemmer og inklusive bestyrelsen var vi 39 deltagere. LPDs kursusudvalg underviste selv på kurset, og ifølge de evalueringer vi fik bagefter og de tilkendegivelser, der spontant er kommet,

så var deltagerne glade for kurset og tilkendegav, at de nu virkelig følte sig klædt på, til at komme ud og få klienter i politikredsene. Mange af deltagerne var ansat for nylig, og flere havde sagt nej til at tage klienter, idet de ikke følte sig godt nok rustet til denne opgave, før de havde fået undervisning. Blandt deltagerne var der stor kompetence, idet der var advokater, jurister, lærere, socialrådgivere, pædagoger med videre.

Nyt initiativ var etikspil med autentiske situationer fra hverdagen, hvor der blev drøftet moral i at løse en given opgave/dilemma. Et spil deltagerne gav udtryk for gav dem meget, såvel som deltager, men også at se på, når bestyrelsen foretog spillet i plenum.

Et indslag som også på kommende temadage vil blive præsenteret for de erfarne kursister, som i en god blanding med nybegynderne nok skal få nogle gode meningsudvekslinger og udfordringer.

Efterfølgende har deltagerne oprettet en lukket gruppe på Facebook til supervision til erfaringsudveksling. I bestyrelsen er vi ved at undersøge behovet for endnu et begynderkursus, idet det oprindelige begynderkursus måtte udsættes fra oktober måned 2014 på grund af daværende formands indkaldelse til ekstraordinært landsmøde, hvor medlemmerne udtrykte et markant mistillidsvotum med 74 procents opbakning til den nuværende bestyrelse.

Desværre var det ikke slut med det, idet vi kunne læse i avisen, at den siddende bestyrelse skulle få kamp og ikke arbejdsro, som vi havde skrevet, vi håbede på. Derfor har bestyrelsen ud over det daglige arbejde med information, LPD-avis, planlægning og afvikling af kurser måttet bruge tid på at besvare skrivelser fra de tidligere bestyrelsesmedlemmer omkring spørgsmål og mistillidstilkendegivelser, som er tilsendt Justitsministeriet for at stoppe LPDs virksomhed inden for uddannelse af medlemmerne, idet de to tidligere bestyrelsesmedlemmer mener, at LPD ikke forvalter satspuljemidlerne efter deres hensigt.

Ydermere måtte LPD vente fem måneder på at få sine kontorartikler udleveret fra den tidligere formand, således at Justitsministeriet måtte betale unødvendige penge til kopiering ved det nyligt afholdte kursus. Derfor så bestyrelsen sig nødsaget til efter tre skriftlige anmodninger om at få udleveret sine materialer at indgive en politianmeldelse desangående. Dette bevirkede, at LPD fik udleveret en del af sine artikler, bl.a. kopimaskinen således at Justitsministeriet kunne spare kopiudgiften til næste planlagte kursus og udgifter til indkøb af anden kopimaskine.

LPD har dokumentation for det skete og artikler, som endnu ikke er udleveret – alligevel har den tidligere formand ønsket at anlægge sag om ærekrænkelser mod den siddende bestyrelse, hvorfor der skal bruges tid til at forberede denne sag med advokat og vidneudsagn.

Bestyrelsen havde gerne været denne sag foruden og håbet fornuften kunne sejre, men nu forberedes sagen seriøst med god dokumentation.

Siddende bestyrelse har fået ryddet op i flere ting, der er foregået i bestyrelsen uden hele bestyrelsens viden, bl.a. LPD-avisen, og ved gennemgang af foreningens vedtægter, som en professionel rådgivning har bistået med, har bestyrelsen konstateret, at regnskabskontrollanten ikke var valgt lovligt, idet han ikke var medlem af foreningen på valgdatoen. Derfor skulle suppleanten klare denne opgave med kontrol af regnskab, hvilket vedkommende ikke mente at kunne, hvorfor vi har fået et professionelt firma til dette og ydermere fået en af Justitsministeriets tidligere ansatte til at kontrollere regnskabet. Vedkommende har tilbudt at være regnskabskontrollant fremover, hvis landsmødets deltagere ønsker dette og har naturligvis allerede meldt sig ind i LPD for at være valgbar og have adgang til landsmødet.

Da LPDs bestyrelse yderligere fik oplyst fra nogle af sine medlemmer, at ekskluderede formand havde valgt at forsøge at starte en alternativ forening op, og skrevet til dem herom for at få medlemmer, og vi konstaterede, at en af disse var vores ulovligt valgte regnskabskontrollant, så måtte bestyrelsen naturligvis tage stilling til, om en tillidspost kunne varetages af en alternativ forenings bestyrelsesmedlem. Dette mener LPDs bestyrelse er uforeneligt, men var intet problem, nu vedkommende ikke var valgt lovligt til LPDs post.

Udover disse efter vores opfattelse meningsløse brug af tid og resurser - også økonomisk -, som burde være anvendt til gavn for de psykisk syge i form af rådgivning, så har bestyrelsen også været proaktiv, idet kursusudvalget og redaktøren har været til konference i Nyborg, hvor emnet var nedbringelse af tvang. Her mødte vi mange spændende personer, bl.a. fra Canada, England og Island. LPDs to kommende temadage vil bære præg af vores deltagelse på denne konference. Det er meget givtigt for LPDs bestyrelse at komme til diverse konferencer og kurser, idet vi får inspiration og ny viden, som kommer deltagerne på vore kurser til gode, idet vi får mange aftaler med oplægsholderne disse steder.

Med hensyn til kontakten til Justitsministeriet, så er vores nuværende underskriftsberettigede i bestyrelsen kasserer Mogens Michaelsen kommet godt i vej, idet der er arbejdet elektroniske afregningsblanketter, som gør det hele nemmere i kontakten til regnskabsafdelingen. Dette har bevirket, at udlæg nu kommer rimeligt hurtig fra ministeriet. Dog er vi ikke færdige med vores budget, hvilket kan bevirke, at forretningsgangen i aftaler med bl.a. kursussteder forsinkes. Vi håber på at få dette forhold bragt på plads snarest muligt.

Omkring vores kommende landsmøde med temadage skal jeg opfordre til at møde op, for at opleve de mange spændende foredragsholdere - samt betalende medlemmer til at give deres mening tilkende ved landsmødet med hvad man måtte ligge inde med af tilkendegivelser og såvel positiv som negativ respons på foreningen. Torben Høgh Rask har været aktiv med spørgsmål til Folketinget omkring bistands-

værefunktionen, og disse spørgsmål vil ganske givet blive drøftet på landsmødet. Spørgsmålene er med i LPD-avisen i dette nummer.

Aktuelt ser jeg i skrivende stund problemer med patientklagenævns møder, hvor bistandsværger og patientrådgivere ikke altid får de papirer, de skal have, for at forberede sig til et møde i nævnet, og dette er problematisk for retssikkerheden for patienten. Dette må der kunne rettes op på.

Hvis de manglende papirer skyldes, at patienten ikke har underskrevet en formular om aktindsigt, så bør patientklagenævnet skrive til patienten, patientrådgiveren eller bistandsværgeren, om dette er en forglemmelse, eller tilskrive patienten om, at aktuelle lægepapirer, kardex med videre også tilsendes patientrådgiveren/bistandsværgeren, og patienten, hvis denne ikke ønsker dette, kan indsende en medsendt formular, der udfyldes med, at dette ikke er ønskeligt. Desværre er det også set flere gange, at en klage ikke sendes videre i sin fulde længde til patientklagenævnet, men at der fra afdelingens side sorteres og prioriteres i klagen, således at tydelige klager, som fx døraflåsning ikke bringes op i patientklagenævnet. Derimod er tvangsmedicinering altid med i det, der fremsendes til Patientklagenævnet. Dette resulterer så i, at der må yderligere patientklagenævns møder til, hvilket er resursspild og en stor belastning for de patientrådgivere og bistandsværger, der har et civilt erhverv ved siden af, og således af egen lomme må betale for at holde fri, idet de ikke vil lade patienten i stikken og sidde alene. Ofte forekommer det også, at kardex og lægejournal ikke er medsendt op til den aktuelle dag, sagen drejer sig om, således at patienten og dennes rådgiver ikke kan forberede sig 100 % på, hvad der er foregået. Det samme gælder selvfølgelig for nævnets medlemmer. Det sker tit, at lægejournal for dagene op til en episode først fremskaffes på selve patientklagenævns mødet, hvilket er dybt utilfredsstillende for de ikke lægelige parter i sagen.

Har nogle af bladets læsere eksempler på noget tilsvarende hører LPD gerne fra dem, så vi kan få gjort noget ved problemet via konstruktiv dialog.

Som jeg tidligere har nævnt i anden avis, så vil dette på sigt bevirke, at bistandsværger og patientrådgivere i fremtiden vil kunne risikere udelukkende at bestå af pensionister og arbejdsløse, idet konstruktionen i ansættelsen ikke favoriserer aktive på arbejdsmarkedet.

Går nogle af vores medlemmer med et ønske om at komme i bestyrelsen, så er man velkommen til at melde sit kandidatur til undertegnede, idet vi givet får brug for flere kræfter til kommende bestyrelsesår. Vi har allerede kandidater til regnskabskontrollantposten og selve bestyrelsen, men ser gerne flere stille op, således at vore medlemmer får lejlighed for at få indflydelse på bestyrelsens sammensætning.

Siddende bestyrelse er kommet godt i gang, og har holdt flere bestyrelsesmøder i al fordragelighed, hvor opgaverne i bestyrelsen er blevet uddelegeret, således alle bidrager

med, hvad de nu engang kan. Der har været nedsat udvalg, også med eksterne medlemmer til specielle opgaver, og disse opgaver er blevet løst tilfredsstillende.

Fra medlemmerne får vi jævnligt spørgsmål af den ene og anden karakter, men vi vil gerne opfordre vores medlemmer, som vi selvfølgelig servicerer, så godt vi kan, da det jo er en del af medlemskabet, til at fremsende disse spørgsmål skriftligt. Man får som medlem hjælp til de opgaver et job som bistandsværge og patientrådgiver kræver, men bestyrelsen foretrækker, at få stillet spørgsmålene skriftligt – enten til personlige email eller til vores spørgeforum på hjemmesiden. Dette ønske fordi vi har mange opgaver i hverdagen, og nogle af os har et civilt erhverv, hvorfor vi ikke kan ringes op på hele døgnet. Skriftlige spørgsmål kan vi besvare over tid og mellem andre opgaver, samt vi kan vende spændende spørgsmål med andre i bestyrelsen og ikke mindst, spændende og informative spørgsmål kan mangfoldiggøres på vores hjemmeside og i avisen til gavn for alle.

Med disse ord vil jeg ønske jer alle god vind med jeres arbejde som bistandsværge og patientrådgiver og på gensyn til vores temadage og landsmøde i Fjeldsted på Fyn i slutningen af maj.

Fg formand for LPD Jan Labusz

Jeg hedder Dorte, er 37 år og blev ansat som bistandsværger i September 2014.

Jeg søgte jobbet fordi jeg umiddelbart syntes det lød spændende og udfordrende, og det må også sige at det er blevet indfriet. Jeg deltog i kurset for bistandsværgere og patientrådgivere hos LPD i februar 2015. Det var et kursus jeg i den grad ikke ville have været foruden. Jeg er uddannet Social og sundhedshjælper og har stort set ingen indsigt i paragraffer og den slags. Faktisk vil jeg sige at dette skulle være et krav fra statsforvaltningens side, da de jo ansætter folk uden kendskab til straffeloven og dens paragraffer. Det kursus har klædt mig rimelig på til at varetage den opgave jeg nu står overfor. Ikke dermed sagt at jeg nu er "expert" for det er jeg absolut ikke. Det er så stort og bredt et hverv og kan være meget komplekst. Jeg oplever på klient besøg at der sættes stor lid til min kunnen og formåen og der er en forventning til at jeg ved ALT om klage gang og systemets opbygning osv. Og der kommer jeg jo lidt til kort, men takket være LPD ved jeg som regel hvor jeg kan finde de oplysninger jeg skal bruge. Og hvad mine klienter angår, så har jeg stillet "gode miner til slet spil", hvis jeg har været lidt på bar bund. Egentlig undrer det mig at man fra systemets side ikke gør mere for at klæde bistandsværgere på til opgaven, da det jo har noget med retssikkerhed at gøre. Jeg ser bistandsværgere lidt som "advokater". Vi skal tale de dømtes sag og en advokat har jo en del års uddannelse bag sig, men stort set alle kan blive bistandsværgere, men ikke alle kan blive advokat! Jeg syntes det er meget spændende og gør alt der står i min magt for at "gøre det rigtigt", men det er som sagt et meget stort og bredt hverv. Det var da også med små baskende sommerfugle i maven at jeg satte mig i bilen for at køre til

mit første klient besøg. Jeg vidste ikke meget om hvad der ventede mig. Havde selvfølgelig dommen med i tasken, men vidste egentlig intet andet om det menneske jeg skulle ud til. Alverdens tanker fløj gennem mit hovede: Hvad skal vi snakke om? Hvad spørger han mig om? Kan jeg svare? Er han farlig? Ja alverdens ting tænkte jeg. Og tænkte også, er det her nu noget for mig.

Han var ikke farlig. Da jeg kørte derfra var jeg ikke i tvivl. Det her er noget for mig. Jeg er stadig meget grøn i dette fag, men efter mit klient besøg var det jo helt klart, at han har kun mig og han skal have det bedste jeg har at byde på. Jeg må lægge mig i selen så jeg kan hjælpe bedst muligt, det er deres ret og den skal jeg på ingen måde krænke med uvidenhed.

Til sidst vil jeg sige at efter mit første klient besøg har jeg forstået vigtigheden af dette hverv. Vi skal tage det dybt seriøst for det er det det er. De har som oftest kun os til hjælp nu de er havnet i denne "ulykkelig" situation. Man skal ikke påtage sig dette hverv for pengenes skyld, men påtage det af lyst, lyst til at lytte, støtte og hjælpe.

**LPD-avisen modtager gerne indlæg fra patientrådgivere og bistandsværgers hverdag.
Skriv til: erikdahlgaard@live.dk**

National konference om nedbringelse af tvang i psykiatrien

Region Syddanmark, CFK-Folkesundhed og Kvalitetsudvikling, Region Midtjylland, Danske Regioner samt Sundhedsstyrelsen holdt i fællesskab en konference om forebyggelse af tvang i Nyborg 9. og 10. marts 2015.

Formålet med konferencen var at udbrede kendskabet til internationale og nationale metoder, der virker i forhold til forebyggelse af tvang.

Her var arrangeret to faglige dage, hvor der blev udvekslet erfaringer fra deltagelse i satspuljeprojektet;

"Nedbringelse af tvang i psykiatrien 2012-2015"

Det var to dage med god mulighed for inspiration til uddannelse i LPD's kreds af patientrådgivere og bistandsværger. Der blev hentet gode ideer, skabt gode kontakter og vi fik et interessant indblik i, hvordan der arbejdes med området i andre lande.

Følgende internationale fagpersoner bidrog til konferencen med indlæg:

Ian Dawe - Canadiske erfaringer med TIC

Ian Dawe - The Prevention of Restraint and Seclusion

Len Bowers - Safewards

Pall Matthiasson - islandske erfaringer

Sundhedsminister Nick Hækkerup glæder sig over resultaterne, og har i anledning af offentliggørelsen af den endelige evaluerings rapport udtalt:

Brugen af tvang i psykiatrien skal ned. Sådan har det lydt i mange år, når både politikere, sygehusledelser og sundhedspersonale har talt om, at alt for mange patienter mod deres vilje bliver spændt fast med bæltter og remme eller udsat for andre tvangsforanstaltninger i psykiatrien.

Hidtil har det imidlertid knebet med at nedbringe brugen af tvang, men et landsdækkende såkaldt gennembrudsprojekt viser, at det rent faktisk er muligt at reducere brugen af bæltefikseringer og tvangsepisoder med remme.

34 psykiatriske afsnit, der alle har deltaget i projektet, har i perioden fra juli 2012 til november 2014 reduceret antallet af bæltefikseringer og brugen af fastholdelse med remme med hele 26 og 27 procent. Det viser en ny evaluering, som CFK – Folkesundhed og Kvalitetsudvikling i Region Midtjylland netop har offentliggjort.

Sundhedsminister Nick Hækkerup er begejstret for projektresultaterne, der viser, at det kan lykkes at nedbringe tvangen i psykiatrien, hvis man sætter sig for det:

”Som psykiatrisk patient kan det være utrolig grænseoverskridende og opleves meget krænkende at blive spændt fast med bælter eller remme mod sin vilje. I regeringen har vi derfor også været meget optaget af at få mindre tvang i psykiatrien, og vi har sat os som mål, at brugen af bæltefikseringer skal halveres i løbet af de kommende år”, siger Nick Hækkerup og fortsætter:

”Derfor er jeg også rigtig godt tilfreds med, at det her projekt viser, at hvis man vil og sætter sig for det, så kan man nedbringe tvangen i psykiatrien. Nu handler det om at få spredt de gode og værdifulde erfaringer fra projektet, så vi kan holde fast i den positive udvikling til gavn for både patienter, pårørende og sundhedspersonalet på de psykiatriske afdelinger”.

Ifølge evalueringen er faldet i brugen af tvang et resultat af en fokuseret indsats, hvor man på de psykiatriske afdelinger bl.a. har inddraget patienterne mere i egen behandling og hjulpet dem med at håndtere deres vrede og uro, samtidig med at man har forbedret de fysiske rammer og givet patienterne flere tilbud om at deltage i fysiske og sociale aktiviteter. Personalet har også fået styrket deres faglige kompetencer og bl.a. arbejdet med refleksion og læring om den tvang, der bruges.

Initiativerne, der altså både har været rettet mod patienter, personale og organisationen på samme tid, har bidraget til at reducere brugen af tvang markant på de psykiatriske afdelinger.

Erfaringerne fra projekt; Det nationale gennembrudsprojekt er samlet i en rapport, som kan downloades fra www.cfk.rm.dk under udgivelser.

Her er et resumé af projektets resultater, som er hentet fra CFK. Folkesundhed og kvalitetsudvikling.

På det voksenpsykiatriske område er det lykkedes for de deltagende afsnit at nedbringe anvendelsen af bæltefiksering. Konkret er antallet af bæltefikseringer og tvangsepisoder med remme på de deltagende voksenpsykiatriske afsnit faldet med henholdsvis 26 % og 27 % sammenlignet med baselineperioden. Samtidig er antallet af bæltefikserede patienter på de deltagende voksenpsykiatriske afsnit 11 % lavere end i projektets baselineperiode.

Idet antal bæltefikseringer er faldet betydeligt mere end antal bæltefikserede patienter, kan det således konkluderes, at der fra baseline til perioden efter baseline er sket den udvikling, at de patienter som bæltefikseres generelt bæltefikseres færre gange.

På regionsniveau er der sket et skift mod færre bæltefikseringer i fire ud af de fem regioner:

Region Hovedstaden, Region Syddanmark, Region Nordjylland og Region Midtjylland. I Region Hovedstaden og Region Syddanmark er der ligeledes sket et skift mod færre bæltefikserede patienter i projektperioden efter baseline.

Den samlede varighed af bæltefiksering på de deltagende voksenpsykiatriske afsnit er faldet med 23 % fra baseline til perioden efter. Der ses dog ikke tydelig udvikling i den gennemsnitlige varighed per bæltefiksering. Udviklingen i varigheden tyder således på, at den samlede varighed er gået ned, som følge af færre bæltefikseringer, imens de patienter der fortsat bæltefikseres gennemsnitligt ligger i bælte lige så lang tid som ved baseline. I perioden fra baseline til perioden efter ses endvidere den udvikling, at færre patienter bæltefikseres under otte timer, og færre patienter bæltefikseres i mere end 48 timer.

I forhold til spredningen i resultater på tværs af regioner ses der på det voksenpsykiatriske område et positivt skift i forhold til antal bæltefikseringer og/eller den samlede varighed af bæltefikseringerne. For Region Hovedstaden, Region Syddanmark og Region Nordjylland kan faldet i antal bæltefikseringer betegnes som gennembrud. Med hensyn til bæltefikseringer på tværs af afsnit ses der for 15 af de 25 (60 %) voksenpsykiatriske projektafsnit et fald i medianen fra baseline til perioden efter. Grundet datakvaliteten på afsnitsniveau er afsnitsresultaterne ikke testet statistisk.

I relation til anvendelse af tvangstyperne fastholden og tvangstilbageholdelse er der for begge sket en stigning på 7 % fra baseline til perioden efter baseline. Det har ikke ligget indenfor evalueringens rammer at undersøge årsager hertil. I flere slutrapporter beskrives anvendelse af fastholden som et bevidst valg af mindste-middel frem for bæltefiksering.

Grundet faglig uenighed om, hvorvidt fastholden reelt er et mindste-middel uanset varighed heraf, kan der på det foreliggende grundlag ikke konkluderes på, om udviklingen i fastholden er positiv eller negativ. Stigningen af tvangstilbageholdelser og fastholden kan evt. ses i lyset af, at der i et eller andet omfang foregår en flytning mellem de mulige tvangsformer hen i mod, at den type tvangsindgreb, der er mest i fokus og som generelt betragtes som mest belastende, særligt søges nedbragt og derved erstattet af andre indgreb. Set i det perspektiv må det anses for positivt, at anvendelsen af beroligende medicin ikke ser ud til at være steget.

I relation til de seks børne- og ungdomspsykiatriske afsnit i projektet har det ikke været muligt at konkludere på udviklingen ud fra registerdata/SEI-data. Det skyldes dels usikkerhed om ensartethed af definition og registrering af tvang på tværs af de børne- og ungdomspsykiatriske afsnit, dels omfattende omstruktureringer på afsnittene i projektperioden. Resultater i form af nedbringelse af tvang, kan i denne evaluering derfor alene baseres på afsnittenes slutrapporter. Fem ud af seks deltagende afsnit rapporterer om nedbringelse af antal bæltefikseringer.

Med hensyn til forbedring af kvaliteten af den anvendte tvang er tilbagemeldingerne fra implementeringsgrupper og afsnit, at det i højere grad end før projektstart lykkes de deltagende afsnits personale at hjælpe patienter med at håndtere deres vrede og uro på en måde, så tvang anvendes i mindre omfang. Personalet opnår blandt andet dette ved at gå i dialog med patienterne om mestring af svære situationer og på baggrund af disse tilbyde flere målrettede aktiviteter som en del af det miljøterapeutiske arbejde.

Projektets særlige fokus på anvendelse af aktiviteter, som et middel til at forebygge tvang, har bevirket, at personalet vurderer, at de har fået opbygget flere handlemuligheder og tør afprøve flere alternative metoder før der anvendes tvang end før projektstart. Dette er blandt andet fremmet ved øget mulighed for kompetenceudvikling via projektet. Det kan dog ikke entydigt konkluderes, at øget tilbud om aktivitet på de deltagende afsnit nødvendigvis fører til nedbringelse af tvang. Men det er med projektet dokumenteret, at det kan være én af en række faktorer, der bidrager til det. Den kvalitetsforbedring i anvendt tvang, som personalet oplever, skinner dog ikke igennem i den patientoplevede kvalitet. Dette blandt andet i relation til, om tvang foregik på en ordentlig måde, og om patienten fik udbytte af eftersamtalen. Det kan derfor være interessant at undersøge baggrunden for patienternes svar nærmere i relation til at klarlægge et eventuelt forbedringspotentiale.

I relation til faglig kvalitet af den anvendte tvang er det kun enkelte projektteam, som beskriver konkrete dokumenterede kvalitetsforbedringer af den anvendte tvang. Der er dels arbejdet med forbedring af opfølgningen eftersamtaler og reviews af analyser af tvangsepisoder.

Dels er der arbejdet med at gøre fysisk magtanvendelse mere skånsom. Enkelte afsnit observerer bæltefikserede patienter mere systematisk med en bæltejournal eller en særlig plejeplan. Enkelte afsnit oplyser at de tilbyder fikserede patienter aktivitetsmuligheder.

Der er samtidig sket forbedringer i den organisatoriske kvalitet, blandt andet ved at tvangsdata i højre grad tilgængelige for ledelse og medarbejdere. Nogle afsnit har indført en ny teamstruktur, etableret en fast 'aktivitetsperson', der tages ud af dagsnormen for at lave aktiviteter med patienterne. Et enkelt team har indført fleksibel normering, hvor antal medarbejdere på arbejde tilpasses efter behov for en intensiv tvangsforebyggende indsats.

Flere af deltagerne fra projektafsnittene konkluderer, at det vigtigste de har opnået ved at være en del af projektet er, at de har oplevet en ændring i tilgangen til patienterne, personalets kommunikation med patienterne, måden personalet taler med hinanden om tvang og hvor dan de agerer i konfliktsituationer. Disse ændringer karakteriseres som en "kulturændring".

Den ændrede tilgang hænger i sin helhed sammen med, at personalet har fået nye redskaber, kompetenceudvikling og nye handlemuligheder, fx flere aktiviteter at tilbyde patienterne, i løbet af projektperioden.

Kombinationen af: systematiske risikovurderinger, kendskab til patientens mestringsstrategier, målrettede aktivitetstilbud, anvendelse af deeskalerende kommunikation, registrering af 'nær-ved-tvang' og kritiske reviews af tvangsepisoder, har vist sig at være væsentlige ingredienser i forebyggelsen af tvangsepisoder på de deltagende afsnit. Det kræver dog en målrettet organisatorisk indsats at få etableret disse strukturer, optimeret arbejdsgange på afsnittene, etableret fælles retningslinjer og etableres en datapraksis, så der kan arbejdes målrettet med forebyggelse af tvang på forskellige organisatoriske niveauer på samme tid. På dette punkt er der fortsat et forbedringsarbejde at fortsætte i regionerne.

God varetagelse af anbringelsesdom fører til relativt hurtig lempelse af domme

A er en nu 24-årig mand, der i 2008, 19 år gammel, blev dømt til anbringelse på psykiatrisk afdeling for drab og drabsforsøg. Retslægerådet fandt det sandsynligt, at han led af begyndende skizofreni. Et halvt års tid senere anbefalede den psykiatriske afdeling, der varetog foranstaltningsdommen, at denne blev ændret til en form for behandlingsdom, idet afdelingen fandt, at A led af en gennemgribende udviklingsforstyrrelse og derfor var dårligt anbragt på en psykiatrisk afdeling. Retslægerådet kunne imidlertid ikke støtte forslaget.

Denne sag er tidligere omtalt i Retslægerådets årsberetning 2009, s. 79 ff.

Nu anbefalede den behandlingsansvarlige afdeling igen, at foranstaltningen blev ændret til en behandlingsdom. Afdelingen vurderede nu, at A var præget af en skizoid personlighedsforstyrrelse og beskrev detaljeret, hvorledes A's psykiske tilstand og sociale formåen under indlæggelsen var væsentligt og stabilt forbedret. Retslægerådet kunne tiltræde anbefalingen, som også retten fulgte (j.nr. 10AIA2-03382-2012).

En sag vedrørende A er omtalt i Retslægerådets årsberetning 2009, s. 79 ff. Resumerende drejer det sig om en ung mand, der i 2008 for drab og drabsforsøg blev dømt til anbringelse på psykiatrisk afdeling. A var selv sagt blevet mentalundersøgt i anledning af sagen, og overlægen konkluderede, at om end A ikke havde frembudt manifesterede psykotiske symptomer, var det mest sandsynligt, at han led af en debuterende skizofreni, men blandt andet en skizotypisk tilstand (dvs. en tilstand på grænsen til skizofreni, men uden at symptomerne har psykotisk sværhedsgrad) kunne ikke udelukkes.

A fandtes mest sandsynligt omfattet af straffelovens § 16, stk. 1, men var det ikke tilfældet, var han i hvert fald omfattet

af samme lovs § 69. Retslægerådet tilsluttede sig erklæringens konklusion og anbefalede som overlægen en anbringelsesdom, hvilket også blev resultatet.

Den behandlingsansvarlige afdeling anbefalede ca. et halvt år efter dommen - og igen ca. et år efter dommen - en foranstaltningsændring med den begrundelse, at afdelingen nu fandt, at A led af en gennemgribende udviklingsforstyrrelse (om disse tilstande se denne årsberetning s. 71 ff.) og derfor var dårligt placeret på en psykiatrisk afdeling. Afdelingen anbefalede begge gange nogle "hjemmestrikkede" foranstaltningsforslag af blandet socialpædagogisk og psykiatrisk karakter.

Retslægerådet kunne ikke anbefale den idømte foranstaltning ændret og anførte blandt andet, at behandling af en gennemgribende udviklingsforstyrrelse primært er en psykiatrisk opgave, som kunne varetages inden for rammerne af en anbringelsesdom. Anklagemyndigheden indbragte ikke de to sager for retten, hvilket den retspsykiatriske afdeling tog til efterretning.

Den behandlingsansvarlige afdeling anbefalede i 2012 - fem år efter drabet og godt fire år efter dommen - på ny en foranstaltningsændring, denne gang til en regelret dom til behandling med tilsyn af Kriminalforsorgen og mulighed for genindlæggelse. I erklæringen, som blev forelagt Retslægerådet, hedder det blandt andet, at afdelingen efter en grundig klinisk psykiatrisk og testpsykologisk undersøgelse fandt diagnosen skizoid personlighedsstruktur mest sandsynlig. Denne tilstand er karakteriseret ved blandt andet mangelfuld følelsesmæssig kontakt med omverdenen, initiativsvækkelse og begrænsede egenaktiviteter, men ikke åbenlyse psykotiske symptomer.

A havde ikke under indlæggelsen haft behov for medikamentel behandling. Han fulgte afdelingens miljøterapeutiske aktiviteter, og han kunne efterhånden administrere stadig flere frihedsgoder inden for rammerne af dommen. Han havde relevante aktiviteter både i og uden for afdelingen. Han viste ikke tegn på aggression, og han var på alle måder veltilpasset i afdelingen samt motiveret for fortsat behandling. Der var ingen mistanke om kriminalitet, og A indtog ikke euforiserende stoffer eller misbrugte alkohol.

Erklæringen konkluderede:

"Ns tilstand vurderes at være stabil. Han har responderet godt på indlæggelse i strukturerede rammer og har samarbejdet velvilligt om behandlingen. A har ikke haft noget misbrug af hverken alkohol eller euforiserende stoffer. A er på intet tidspunkt under indlæggelsen, hverken i herværende afdeling eller i afdeling ... observeret at have selv diskrete tegn på psykose.

Aktuelt udgør en fortsat indlæggelse uden øget udgang en risiko for, at A gradvist mister faglige kompetencer og dermed muligheden for at få en uddannelse med efterfølgende fast beskæftigelse, at hans sociale relationer belastes yderligere og i yderste konsekvens at netværket mindskes. Endelig risikerer man, at A gradvist i stedet opbygger relationer til patienter, der har kriminel adfærd og tankegang og dermed, at A påvirkes i negativ retning.

Den fortsatte behandling af A vurderes mest hensigtsmæssigt at foregå i ambulant regi, således at A kan genoptage et studie og kan indgå i mere normale sociale relationer. Jeg skal derfor anbefale en ændring af aktuelle foranstaltning til en dom til behandling i psykiatrisk afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at Kriminalforsorgen i samarbejde med overlægen under udskrivning kan træffe afgørelse om genindlæggelse.

Ved en udskrivelse vil det være afgørende med en tæt ambulant opfølgning og et fortsat terapeutisk forløb med henblik på at arbejde med verbalisering af følelser, frem for udadreagerende adfærd, samt en styrkelse af Ns indsigt i, hvad der er risikoscenarier for ham, og hvorledes han mest hensigtsmæssigt forholder sig til disse med henblik på at undgå fornyet kriminalitet."

Retslægerådet afgav juni 2012 udtalelse som følger:

"Med sagens tilbagesendelse og under henvisning til seneste responsum dateret 11.11.09, og nu på baggrund af erklæring dateret ... 12 ved overlæge NN, ... , skal Retslægerådet udtale, at A sandsynligvis lider af en skizoid personlighedsforstyrrelse, og at han siden 28.08.08 har haft dom til anbringelse på psykiatrisk afdeling.

A har siden barndommen haft problemer med affektforvaltning og kontakt med andre. Der har været udadreagerende adfærd og selvmutilation.

Diagnostisk har det været diskuteret, om A lider af en gen-

nemgribende udviklingsforstyrrelse, begyndende skizofreni eller en skizoid personlig-hedsforstyrrelse. Såvel klinisk psykiatrisk som ved flere psykologiske tests er det under aktuelle indlæggelse fundet mest sandsynligt, at A lider af en skizoid personlighedsforstyrrelse.

Han har således tendens til aktiviteter alene, har tilbøjelighed til at trække sig kontaktmæssigt, initiativsvækkelse og manglende emotionelt medsving.

Der har ikke på noget tidspunkt været åbenlyse psykotiske symptomer, og de beskrevne personlighedstræk har ikke haft et omfang, der svarer til skizofreni med såkaldt negative symptomer. A har ikke været i medikamentel behandling.

Han deltager i ugentlig gruppeterapi, der har givet ham bedre evner til at forholde sig følelsesmæssigt relevant til omgivelserne. Der har ikke været fornyet kriminalitet. Han har forholdt sig indføleligt berørt til den idømte kriminalitet. Han har ikke haft affektudbrud eller aggression. Der har for mere end et år siden været en enkeltstående episode med ikke aftalt alkoholindtagelse, men herudover ingen indtagelse af rusmidler. A har benyttet sig af daglig udgang uden problemer og har i den forbindelse fulgt HF på enkeltfag med godt fagligt resultat. A har haft løbende kontakt med familie og kæreste og har haft relevante fritidsinteresser. Der er skitseret et langsomt udslningsforløb med tæt ambulant kontakt i tilfælde af foranstaltningsændring.

På den baggrund kan Retslægerådet støtte overlægens anbefaling af, at dommen ændres til dom til behandling på psykiatrisk afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen i forbindelse med afdelingen under udskrivning, således at Kriminalforsorgen sammen med overlægen kan træffe bestemmelse om genindlæggelse."

Retten fulgte ved afgørelse oktober 2012 afdelingen samt Retslægerådet og ændrede anbringelsesdommen til dom til behandling på psykiatrisk afdeling mv.

Kommentar

Som det fremgår, har der været diskussion om Ns diagnostiske placering og dermed også om blandt andet den optimale behandling. Ved mentalundersøgelsen, hvor han var ca. 17 år gammel, fandtes det mest sandsynligt, at han led af en debuterende skizofreni, så fandt den behandlingsansvarlige afdeling, at A kunne lide af en gennemgribende udviklingsforstyrrelse, men er nu endt med en skizoid personlighedsforstyrrelse. En sådan diagnostisk usikkerhed hos helt unge er ikke usædvanlig, og alle de nævnte diagnoser har da også visse symptomer tilfælles, f.eks. forstyrret følelsesmæssig kontakt. Det vil ofte være forløbet, der afgør den endelige diagnose. En skizoid personlighedsforstyrrelse har naturligvis visse træk fælles med skizofreni, og i Ns tilfælde var disse træk - blandt andet dårlig følelsesmæssig kontakt, initiativsvækkelse og tendens til at isolere sig - så udtalte, at Retslægerådet fandt anledning til at bemærke, at disse personlighedstræk ikke havde et omfang, der svarede til en form for skizofreni (simpel skizofreni) karakteriseret primært

ved såkaldte negative symptomer, herunder blandt andet udtalt kontaktaflukkethed (autisme), ambivalens og nærmest totalt manglende initiativ.

Den behandlende afdeling etablerede inden for rammerne af en anbringelsesdom relevante miljøterapeutiske tiltag, som A profiterede af, mens der ikke fandtes behov for medikamentel behandling. A medvirkede positivt til den iværksatte behandling og udviklede selv stigende og relevante aktiviteter såvel i som uden for afdelingen, blandt andet relevant uddannelse. Han var veltilpasset i afdelingen, udviste ikke aggressiv adfærd, ligesom han ikke misbrugte rusmidler. Afdelingen lagde op til et udslningsforløb med fortsat støtte til A, såvel hvad angår styrkelse af sociale færdigheder som et egentligt uddannelsesforløb. Ved en samlet vurdering kunne Retslægerådet anbefale en ændring af den idømte foranstaltning til en behandlingsdom.

A var dømt for drab og drabsforsøg. Det kan umiddelbart forekomme at være (for) hurtigt at ændre en anbringelsesdom 4-5 år efter en så alvorlig kriminalitet. Retslægerådet skal imidlertid alene anlægge en lægelig synsvinkel - og ikke inddrage juridiske forhold som proportionalitet eller retsfølelse - i sine skøn. Rådet kunne således tiltræde afdelingens vurdering af, at yderligere indlæggelse ikke ville medføre nogen behandlingsmæssig gevinst og måske endog have negative konsekvenser.

I denne sag fulgte retten de lægelige vurderinger.

RIGSPOLITIET

POLITI

16 APR. 2015 hj

Landsforeningen af Patientrådgivere &
Bistandsværger i Danmark
Att.: Mogens Michaelsen
Strandvej 2
4862 Guldborg

J.nr.: 2015-086-7
Sagshandler Mette B. Nielsen

RIGSPOLITIET
CENTER FOR ALMEN JURA
POLITI TORVET 14
1780 KØBENHAVN V

Telefon: 3314 8888

Web: www.politi.dk

Deres brev vedrørende kørselsgodtgørelse og vederlag

Rigspolitiet har modtaget Deres brev af 8. april 2015 med spørgsmål til politikredsens udbetaling af kørselsgodtgørelse og vederlag til bistandsværger.

Landsforeningen af Patientrådgivere & Bistandsværger i Danmark (LPD) har i den forbindelse refereret til et brev fra en politikreds til en bistandsværger, og hvori det oplyses, at kørselsgodtgørelse skal afregnes månedsvis, ligesom politikredsen oplyser, at kredsen ikke i fremtiden kan honorere vederlag, der går længere end 3 måneder tilbage.

Såfremt LPD kan oplyse, hvilken politikreds, der er tale om, vil Rigspolitiet kunne undersøge baggrunden og de nærmere omstændigheder herved.

Med venlig hilsen

Mette Bryde Nielsen
fuldmægtig

LANDSFORENINGEN AF

Patientrådgivere & Bistandsværger i Danmark

Rigspolitiet
Center for Almen Jura
Polititorvet 14
1780 København V.

Guldborg, den 19. april 2015

Svar på brev af 16. april 2015 - vedr. kørselsgodtgørelse og vederlag. J.nr. 2015-086-7
LPD har som udgangspunkt alene ønsket Rigspolitiets svar som galdt generelt for samtidige politikredse, hvorfor navn ikke var oplyst på den omhandlede politikreds.

Må jeg forstå deres skrivelse om, at LPD entydige 2. spørgsmål i brev af 8. april 2015, generelt er besvaret benægtende af Rigspolitiet?

Som ønskes - vedhæftet scannet Pdf fil af skrivelse af 12. februar 2015, til medlemmet, hvis navn jeg er bekendt med.

Oplyser, at skrivelse fra samme retskreds vedr. udbetaling af befordring og andet, er fremsendt til flere andre bistandsværger, herunder til undertegnede.

Af disse skrivelser kan man få indtryk af, at ktfm. Anne-Mette Gede fra Københavns Politi, ikke forvalter bekendtgørelser og Rigspolitiets udsendte vejledning mv, men udstikker egne ønsker. Dette kan være forståeligt, men mener ikke, at der på sådanne grundlag, kan nægtes udbetaling.

Må vi snarest kører Rigspolitiets stillingtagen.

Med venlig hilsen
f. LPD

Mogens Michaelsen

Mogens Michaelsen Strandvej 2 4862 Guldborg
Kasserer LPD
Mobil 2346 1975 Mail: momiguld@gmail.com

Svar og spørgsmål til og fra Mogens Michaelsen

Landsforeningen af Patientrådgivere
& Bistandsværger i Danmark
Att.: Mogens Michaelsen
Strandvej 2
4862 Guldborg

Deres brev vedrørende kørselsgodtgørelse og vederlag

Rigspolitiet har modtaget Deres brev af 8. april 2015 med spørgsmål til politikredsens udbetaling af kørselsgodtgørelse og vederlag til bistandsværger.

Landsforeningen af Patientrådgivere & Bistandsværger i Danmark (LPD) har i den forbindelse refereret til et brev fra en politikreds til en bistandsværge, og hvori det oplyses, at kørselsgodtgørelse skal afregnes månedsvis, ligesom politikredsen oplyser, at kredsen ikke i fremtiden kan honorere vederlag, der går længere end 3 måneder tilbage.

Såfremt LPD kan oplyse, hvilken politikreds, der er tale om, vil Rigspolitiet kunne undersøge baggrunden og de nærmere omstændigheder herved.

Med venlig hilsen
Mette Bryde Nielsen
fuldmægtig

Rigspolitiet
Center for Almen Jura
Polititorvet 14
1780 København V.
Guldborg, den 19. april 2015

Svar på brev af 16. april 2015 - vedr. kørselsgodtgørelse og vederlag. J.nr. 2015-086-7

LPD har som udgangspunkt alene ønsket Rigspolitiets svar som gjaldt generelt for samtidige politikredse, hvorfor navn ikke var oplyst på den omhandlede politikreds.

Må jeg forstå deres skrivelse om, at LPD entydige 2 spørgsmål i brev af 8. april 2015, generelt er besvaret benægtende af Rigspolitiet?

Som ønsket - vedhæftet scannet Pdf fil af skrivelse af 12. februar 2015, til medlemmet, hvis navn jeg er bekendt med.

Oplyser, at skrivelse fra samme retskreds vedr. udbetaling af befordring og andet, er fremsendt til flere andre bistandsværger, herunder til undertegnede.

Af disse skrivelser kan man få indtryk af, at ktfm. Anne-Mette Gede fra Københavns Politi, ikke forvalter bekendtgørelser og Rigspolitiets udsendte vejledning mv, men udstikker egne ønsker. Dette kan være forståeligt, men mener ikke, at der på sådanne grundlag, kan nægtes udbetaling.

Må vi snarest kører Rigspolitiets stillingtagen.

Med venlig hilsen
f. LPD

Mogens Michaelsen

JUSTITS MINISTERIET
Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 18. marts 2015
Kontor: Straffuldbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Sebastian Boel Byth
Sagsnr.: 2014-0030-2844
Dok.: 1414302

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 5. december 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Mette Frederiksen

/

Rikke Freil Laulund

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Svar fra Justitsministeriet

Her kommer nogle svar fra justitsministeriet på § 20 spørgsmål, stillet af Folketingets retsudvalg. Spørgsmålene vedrører bistandsværgers funktion, vilkår og afgrænsning af bistandsværgens funktion. red.

Spørgsmål nr. 248 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

"Vil ministeren oplyse, hvornår bistandsværgeordningen sidst er blevet revideret, herunder hvad der er blevet revideret samt redegøre for, hvilke overvejelser ministeren har om at revidere ordningen fremover?"

Svar:

1. Bestemmelserne i straffelovens § 71 indeholder nærmere regler om beskikkelse af bistandsværger og om bistandsværgers opgaver.

Bestemmelsen, der blev indsat ved lov nr. 320 af 13. juni 1973 om ændring af straffeloven, er baseret på Straffelovrådets betænkning nr. 667/1972 om strafferetlige særforanstaltninger.

Ved lovændringen blev den hidtidige ordning, hvorefter beskikkelse af en bistandsværge altid var fakultativ, erstattet af dels en regel om fakultativ beskikkelse før dom, dels en regel om obligatorisk beskikkelse efter dom.

Bestemmelsen blev revideret ved lov nr. 369 af 18. maj 1994 om ændring af straffeloven og retsplejeloven. Ved ændringen blev der indsat et nyt stk. 3 i bestemmelsen, hvorefter justitsministeren fastsætter nærmere regler om antagelse og vederlæggelse af bistandsværger samt om disses opgaver og nærmere beføjelser.

Bemyndigelsen i stk. 3 er udmøntet i bekendtgørelse nr. 947 af 24. september 2009 om bistandsværger (bistandsværgebekendtgørelsen), der indeholder nærmere regler om antagelse af bistandsværger, beskikkelse af bistandsværger, bistandsværgens opgaver og beføjelser samt om beskikkelses ophør mv. og om vederlag.

Bistandsværgebekendtgørelsen, der blev udarbejdet i 1995 ved bekendtgørelse nr. 32 af 17. januar 1995, er efterfølgende blevet revideret ved bekendtgørelse nr. 77 af 5. februar 1999, bekendtgørelse nr. 1025 af 21. oktober 2004, bekendtgørelse nr. 1068 af 6. november 2008 og senest ved den nu gældende bekendtgørelse nr. 947 af 24. september 2009.

2. Justitsministeriet kan i øvrigt oplyse, at der ikke er planer om at revidere bistandsværgebekendtgørelsen. Justitsministeriet vil dog snarest tage initiativ til at regulere grundbeløb og vederlag til bistandsværger efter reguleringsprocenten for ansatte i regioner som beskrevet i bekendtgørelsens § 18, stk. 5.

Spørgsmål nr. 249 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

"Vil ministeren redegøre for, hvilke muligheder bistandsværger har for at få aktindsigt i kriminalforsorgens handleplaner for den pågældende, som har fået beskikket bistandsværger?"

Svar:

1. Som det fremgår af udtalelsen fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, jf. nedenfor, udarbejder Kriminalforsorgen en plan for strafudståelsen og tiden efter løsladelsen for dels forvaringsdømte, dels foranstaltningsdømte.

Har den dømte fået udleveret den handleplan, som Kriminalforsorgen udarbejder, har denne mulighed for selv at udlevere handleplanen til sin bistandsværge.

Har den dømte ikke fået udleveret handleplanen, vil bistandsværgeren kunne få aktindsigt i handleplanen efter offentlighedslovens regler, hvis den dømte giver samtykke hertil, jf. herom udtalelsen fra Direktoratet for Kriminalforsorgen.

2. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, som har oplyst følgende:

"Efter straffuldbyrdeslovens § 105, stk. 1, fuldbyrdes forvaring efter kapitel 2 om almindelige bestemmelser for

fuldbyrdelse af straf og afsnit II om fuldbyrdelse af fængselsstraffe med den undtagelse, at forvaring normalt fuldbyrdes i Anstalten ved Herstedvester. Indsatte, der afsoner forvaring, er således omfattet af kriminalforsorgens pligt til i samarbejde med den indsatte at udarbejde en plan for strafudståelsen og tiden efter løsladelsen (handleplan), jf. straf-fuldbyrdslovens §31, stk. 2.

Personer, der er idømt en foranstaltning efter straffelovens § 68 eller § 69, er ikke omfattet af straffuldbyrdslovens pligt til at udarbejde handleplaner, men i cirkulære om kriminalforsorgens tilsyn med personer, der er idømt en foranstaltning efter straffelovens § 68 eller § 69, er det bestemt, at tilsynsmyndigheden i forhold til den dømte skal handle i overensstemmelse med reglerne i straffuldbyrdslovens §§ 94-99. Dette medfører, at der også for denne persongruppe skal udarbejdes handleplaner, hvilket er fastsat i handleplanscirkulærets §1, stk. 2, nr. 1.

En handleplan vil typisk indeholde bl.a. en beskrivelse af den dømtes personlige og sociale forhold samt en afdækning af årsagerne til den begåede kriminalitet, således at det kan vurderes, hvilke indsatser der skal iværksættes med henblik på, at den dømte fremover kan leve en kriminalitetsfri tilværelse.

Handleplanen skal endvidere indeholde en beskrivelse af de foreslåede indsatsområder, og disse skal prioriteres og begrundes, ligesom den dømtes eget syn på vurderingen skal fremgå.

Handleplanen er et dynamisk dokument, hvor der løbende skal ske opfølgning, bl.a. på om de aftalte indsatser fortsat er relevante, om de er gennemført osv.

For så vidt angår spørgsmålet om adgang til aktindsigt i handleplaner, fremgår det af offentlighedslovens § 19, stk. 1, at retten til aktindsigt ikke omfatter sager inden for strafferetsplejen.

Sager inden for strafferetsplejen omfatter alle sager vedrørende gennemførelse af strafferetlige retsfølger, herunder sager i forbindelse med fuldbyrdelse af straffedomme. Der er således ikke efter offentlighedsloven adgang til aktindsigt i handleplaner.

Der vil dog som udgangspunkt kunne gives aktindsigt efter offentlighedslovens regler, hvis den dømte giver samtykke hertil."

Spørgsmål nr. 250 (Alm. del)

fra Folketingets Retsudvalg:

"Vil ministeren oplyse, hvor mange ressourcer KiF bruger på tilsyn med personer, der har fået beskikket en bistandsværge samt redegøre for, om det er fornuftigt og foregår med rette kvalitet i arbejdet, når der nu også er beskikket en bistandsværge?"

Svar:

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelse af spørgsmålet vedrørende Kriminalforsorgens ressourceforbrug indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, som har oplyst følgende:

"Det følger af straffelovens § 71, stk. 2, at en person, der er dømt til anbringelse i institution eller i forvaring efter reglerne i § § 68-70, skal have beskikket en bistandsværge. Tilsvarende gælder, hvis afgørelsen giver mulighed for anbringelse i institution.

Kriminalforsorgen har ikke statistiske opgørelser over, hvor mange klienter idømt en foranstaltning efter straffelovens § 68 eller § 69 der har en bistandsværge. Dog er det oplevelsen, at det gælder hovedparten af de foranstaltningsdømte klienter.

Antallet af foranstaltningsdømte klienter udgjorde per november 2014 2890 klienter, svarende til ca. 30 pct. af det samlede tilsynsklientel i kriminalforsorgen.

Kriminalforsorgen har ikke særskilte opgørelser over, hvor mange tilsynsklienter der er prøvedskrevet fra forvaring, men erfaringsmæssigt er der tale om et meget begrænset antal.

Det er ikke muligt at opgøre ressourceanvendelsen til den specifikke opgave, der vedrører tilsyn med klienter, der har fået beskikket en bistandsværge. Dette skyldes, at de aktiviteter, der i kriminalforsorgens afdelinger er knyttet til disse tilsyn, også indeholder en række generelle tilsynsaktiviteter. Det er heller ikke muligt at fordele udgifterne til lønninger i forhold til de enkelte aktiviteter."

2. Justitsministeriet skal endvidere anføre, at et tilsyn af Kriminalforsorgen generelt har til formål at begrænse den dømtes tilbagefald til kriminalitet.

Tilsynsmyndighedens opgave består både i at yde støtte og vejledning med henblik på, at klienten kan leve en kriminalitetsfri tilværelse, og i at føre kontrol med klienten, således at der kan gribes ind, hvis der skønnes at være risiko for recidiv. Tilsynsmyndigheden har en straffuldbyrdende myndighedsopgave.

Kriminalforsorgens tilsyn, der gennemføres af Kriminalforsorgen i Frihed (KiF), vil endvidere navnlig rette sig mod de perioder, hvor den pågældende ikke er indlagt i psykiatrisk afdeling, men hvor den pågældende - som led i foranstalt-

ningsdommen - modtager ambulant psykiatrisk behandling.

Der kan f.eks. være tale om at opsøge den domfældte i tilfælde af udeblivelse fra ambulant behandling, således at det kan sikres, at den pågældende modtager den nødvendige behandling og dermed kan holde sig kriminalitetsfri. Afgørelse om, hvorvidt der skal etableres tilsyn ved Kriminalforsorgen, træffes af retten.

3. En bistandsværgen har til opgave at holde sig underrettet om den dømtes tilstand og drage omsorg for, at opholdet og andre foranstaltninger ikke udstrækkes længere end nødvendigt, jf. straffelovens § 71, stk. 2, 2. pkt.

Bistandsværgen skal endvidere bl.a. rådgive og vejlede den dømte om klageadgang, herunder i henhold til lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien jf. § 8, stk. 2, i bekendtgørelse m. 947 af 24. september 2009 (bistandsværges bekendtgørelsen), samt om muligheden for at søge en idømt foranstaltning ændret eller ophævet, jf. straffelovens § 72.

Bistandsværgens hovedopgave er således at drage omsorg for, at en idømt foranstaltning, herunder en indlæggelse i en psykiatrisk afdeling, ikke udstrækkes længere end nødvendigt. Bistandsværgens opgaver vil i den forbindelse ofte navnlig rette sig mod de perioder, hvor den pågældende er indlagt på en psykiatrisk afdeling.

4. Som det fremgår, adskiller formålet med og indholdet af de opgaver, som varetages af Kriminalforsorgen i forbindelse med tilsyn med foranstaltningsdømte, sig på en række punkter fra formålet med og indholdet af de opgaver, som en beskikket bistandsværgen varetager over for en person, der er idømt en foranstaltningsdom.

Det er på den baggrund Justitsministeriets vurdering, at den gældende ordning, hvor en foranstaltningsdømt kan være undergivet tilsyn ved Kriminalforsorgen og samtidig have en beskikket bistandsværgen, er hensigtsmæssig.

Spørgsmål nr. 253 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

"Vil ministeren redegøre for, hvilken myndighed, der repræsenterer de beskikkede bistandsværgen, beskikket af domstolene fra den af Statsforvaltningen udarbejdede liste efter bestemmelserne i kapitel I i bistandsværges bekendtgørelsen nr. 947 af 24. september 2009, i udøvelse af deres hverv?"

Svar:

Det kan oplyses, at Landsforeningen af Patientrådgivere og Bistandsværgen i Danmark, der er en privat forening, har til formål at skabe ensartede og forbedrede villilir for bistandsværgearbejdet og derved fremme mulighederne for at hjælpe sigtede, tiltalte eller dømte personer bedst muligt under retssagen og i forbindelse med en eventuel idømt foranstaltning jf. herom § 2 i foreningens vedtægter. Foreningen står bl.a. for bistandsværgernes informations- og uddannelsesaktiviteter.

Derudover kan det oplyses, at det følger af straffelovens § 71, stk. 3, at Justitsministeriet fastsætter nærmere regler vedrørende bistandsværgen.

Spørgsmål nr. 254 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

"Vil ministeren, med henvisning til svar på REU alm. del - spørgsmål 463 (2013- 14), dateret den 29. august 2014 og stil let den 22. januar 2014, hvor ministeren oplyser at "En bistandsværges opgaver vil i den forbindelse særligt omfatte spørgsmål vedrørende den behandling eller omsorg, som en foranstaltningsdømt modtager som led i foranstaltningsdom mens fuldbyrdelse, herunder den behandling, der modtages på en psykiatrisk afdeling, eller den omsorg, der tilbydes under ophold på en boform m.v.", redegøre for, hvem bistandsværgen henvender sig til, når der er manglende omsorg og opfølgning på et bosted, om bistandsværgen har adgang til bostedets udformede handlingsplan og pædagogiske plan, og om bistands værgen har klage og indsigelsesret?"

Svar:

1. En bistandsværges hovedopgave er at holde sig underrettet om den dømtes tilstand og drage omsorg for, at opholdet og andre foranstaltninger ikke udstrækkes længere end nødvendigt, jf. straffelovens § 71, stk. 2, 2. pkt.

Bistandsværgen skal endvidere bl.a. rådgive og vejlede den pågældende om klageadgang, herunder i henhold til lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien, samt om muligheden for at søge en idømt foranstaltning ændret eller ophævet.

En bistandsværge skal derudover bistå den pågældende med at udforme eventuelle klageskrivelser og anmodninger om foranstaltningsændring eller ophævelse samt yde bistand ved behandlingen af disse sager, jf. § 8, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 947 af 24. september 2009 (bistandsværgebekendtgørelsen).

En bistandsværge vil - i de tilfælde hvor bistandsværgen ikke ellers har mulighed herfor - kunne få adgang til oplysninger og klage på vegne af den dømte efter forvaltningslovens regler om repræsentation, jf. § 8 i forvaltningsloven (lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014). Dette forudsætter bl.a., at den pågældende dømte meddeler samtykke til at lade sig repræsentere, og selv ville have mulighed for at klage eller få de relevante oplysninger.

2. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold, som har oplyst følgende:

"Personer, der er optaget i et hotilbud efter lov om social service som følge af en strafferetlig afgørelse, afsagt ved dom eller kendelse, er underlagt de frihedsbegrænsninger for opholdet, som følger af den strafferetlige afgørelse og er bl.a. omfattet af Justitsministeriets udgangsbekendtgørelse.

Herudover er det kommunalbestyrelsen i den kommune, der efter lov om retssikkerhed og administration på det sociale område er borgerens handlekommune, der har forpligtelsen til at sikre sig, at borgeren modtager de ydelser og den omsorg, som borgeren er visiteret til efter afgørelse truffet af kommunalbestyrelsen.

Som bisidder vil bistandsværgen med borgerens samtykke kunne få adgang til oplysninger om den opholdsplan, som botilbuddet har udarbejdet for borgerens ophold, og den handleplan, som kommunalbestyrelsen har udarbejdet i medfør af servicelovens § 141, ligesom bistandsværgen med borgerens samtykke vil kunne klage over kommunalbestyrelsens afgørelse i forhold til de ydelser, borgeren er visiteret til som led i opholdet i boformen.

Er borgeren på grund af sin nedsatte psykiske funktions- evne, jf. servicelovens § 124, omfattet af målgruppen for indgreb efter servicelovens regler om magtanvendelse, kan borgeren klage over de afgørelser, der træffes efter servicelovens §§ 125-129. Det fremgår af hhv. servicelovens §§ 133, stk. 3, og 134, stk. 3, at en ægtefælle, en værge eller en anden repræsentant for den person, som foranstaltningen vedrører, kan klage over hhv. kommunalbestyrelsens eller

statsforvaltningens afgørelse, når den person, som afgørelsen vedrører, ikke selv er i stand til at klage.

Det er Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forholds opfattelse, at bistandsværgen på vegne af borgeren vil kunne klage over afgørelser om magtanvendelse efter service loven under de betingelser, der følger af de nævnte bestemmelser.

I servicelovens kapitel 24 a om fuldbyrdelse af strafferetlige foranstaltninger m.v. er der fastsat bestemmelser, der under visse betingelser hjemler en række indgrebsmuligheder over for personer, der er anbragt i en boform efter servicelovens § 108, i henhold til strafferetlig afgørelse, afsagt ved dom eller kendelse. Der er tale om indgrebsmuligheder fx i forhold til borgerens brug af telefon og internet, mulighed for undersøgelse af den anbragtes opholdsrum og ejendele og inddragelse af effekter.

Der er fastsat særskilt regulering om bistandsværgers klageadgang i servicelovens § 137 l, stk. 2. Efter denne bestemmelse har bistandsværger selvstændig klageadgang i forbindelse med afgørelser om indgreb efter servicelovens §§ 137 g-137 j, når den person, som indgrebet vedrører, ikke selv er i stand til at klage."

Spørgsmål nr. 256 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

"Vil ministeren oplyse, hvor mange af de behandlingsdømte, som har fået beskikket en bistandsværge, i tilfælde af iværksættelse af tvangsforanstaltninger vil have deres pårørende som bistandsværge eller patientrådgiver?"

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet i øvrigt indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

"Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmålet undersøgt muligheden for ved elektroniske udtræk fra politiets sagsstyrings system (POLSAS) at tilvejebringe oplysninger om antallet af personer som nævnt i spørgsmålet.

POLSAS giver mulighed for i forbindelse med sagens afgørelse at registrere, om der er tilknyttet en bistandsværge, men det er usikkert, i hvilket omfang denne registrering anvendes.

des i praksis. POLSAS giver ikke mulighed for elektronisk at tilvejebringe data om personer, der har ønsket en pårørende beskikket som bistandsværge.

Tilvejebringelse af sådanne oplysninger vil derfor forudsætte en ressourcekrævende manuel sagsgennemgang med henblik på at udsondre de sager, hvor den pågældende har ønsket en pårørende beskikket som bistandsværge. En sådan gennemgang har jeg på det foreliggende grundlag ikke fundet anledning til at iværksætte."

Justitsministeriet kan i øvrigt henvise til ministeriets besvarelse af 29. august 2014 af spørgsmål nr. 463 (Alm. del) punkt 4 fra Folketingets Retsudvalg.

**Spørgsmål nr. 257 (Alm. del)
fra Folketingets Retsudvalg:**

"Hører bistandsværgeren med til kredsen af særlige værger, der ifølge myndighedslovens § 16, nr. 3, kan fremsætte anmodninger om værgemål eller om ændring eller ophævelse af værgemål, jf. LBK 1015 af 20.8.2007?"

Svar:

Det følger af værgemålslovens § 16, stk. 1, nr. 3, at en anmodning om værgemål eller om ændring eller ophævelse af værgemål kan fremsættes af værgeren, en skifteværge eller en særlig værge.

Værgemålslovens kapitel 8 omhandler særlige værgemål. Kapitlet omtaler ikke bistandsværger. Bistandsværger er således ikke omfattet af gruppen af særlige værger, der i medfør af værgemålslovens § 16, stk. 1, nr. 3, kan fremsætte anmodning om værgemål eller om ændring eller ophævelse af værgemål.

Kontingent for år 2015

*Kr. 350
gældende for kalenderåret*

***overfør til vores konto i Jyske Bank:
Reg. 0704 Konto 000 248 5087***

HUSK NAVN og medlems nr. som ses på bagsiden af Avisen!

*Kun medlemmer der har indbetalt kontingent
inden udgangen af februar
har iht. vedtægterne stemmeret på LPD's-landsmøde,
ligesom der alene gives support til dem
der har indbetalt kontingent.*

***LPD kasserer: Mogens Michaelsen
E-mail: momiguld@gmail.com***

LPD
Mogens Michaelsen,
Strandvej 2, 4862 Guldborg

Indbetalinger af pengegaver, bidrag
fra offentlige instanser og firmaer samt
den årlige kontingent på kroner 350 for
medlemskab, skal indbetales direkte til
vores netbank:

JYSKE BANK

Regnr.: 0704

Kontonummer: 0002485087

LANDSFORENINGEN
af Patientrådgivere & Bistandsværger i Danmark

Kommunikation med kant

bog
staveligt
talt

MARK & STORM
GRAFISK

Korsvangen 15 | 5750 Ringe | Tlf. 62 62 22 77
www.mark-storm.dk